

РЕШЕНИЕ

№ 42466

гр. София, 17.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в публично заседание на 11.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **12460** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 84, ал.2, вр. с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ)

Образувано е по жалба с вх. № 29237/24.11.2025 г. на М. А. И., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., чрез адв. Т. Л. САК, срещу решение № 174 Х/ 17.11.2025 г. издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ при МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) последващата му молба с вх. № КП – 01-7770 от 04.11.2025 г. на ДАБ при МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се твърди, че атакуваното решение е незаконосъобразно поради съществени нарушения на административно-производствените правила и неправилно приложение на закона. Жалбоподателят счита, че административният орган не е изяснил фактите от значение за спора и необосновано не е възприел фактите, относими към личното му положение и държавата му на произход. Излага подробни съображения, че са налице нови обстоятелства относно личното му положение и държавата му на произход. Интервюиращият орган като не е отчетел същите не е извършил и преценка как евентуалното връщане би се отразило на жалбоподателя и дали отказът няма да засегне и наруши негови права гарантирани в ЕКЗПЧОС вр. с чл.9 ал.1 от ЗУБ. Изложеното обвързва пряко с въведеното изискване в чл. 4 § 3от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица на които е предоставена международна закрила, които изискват за всеки конкретен случай да се вземат предвид всички

относими факти свързани с държавата на произход в момента на вземане на решението по молбата, вкл. законовите и подзаконовите актове на държавата на произход, както и начинът на тяхното прилагане. В съдебно заседание се явява лично и чрез адв. Л., САК. Сочи, че представеният документ приложен към последващата му молба има дата и като такъв е годно ново обстоятелство което е следвало да бъде взето предвид при разглеждането на молбата му. Моли да бъде отменено решението и преписката да бъде върната на административния орган за съобразяване с тълкуването на закона.

Ответникът - интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет изпраща административната преписка по издаване на оспореното решение. Съображения по отношение на законосъобразността на административния акт излага, чрез процесуалния си представител юрк. П., в откритото съдебно заседание. Моли съда да отхвърли жалбата и да потвърди решението на интервюиращият орган..

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144, ал.1 АПК, установи от фактическа страна следното:

М. А. И., гражданин на С. за първи път е поискал закрила с молба входящ № 3021 от 30.08.2024 г. на РПЦ - Х., на същата дата кандидатът е регистриран като М. /собствено/ А. /фамилно/ И. /бащино/, от мъжки пол, [дата на раждане] в С., [населено място], общ. А., обл. Х., гражданин на С., арабин по народност/ вероизповедание мюсюлманин - сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като същият не е представил документ за самоличност. Мотивирал е първата си молба за закрила с общата обстановка на несигурност в С. заради продължаващата там война. В проведеното интервю кандидатът разказва, че е роден в [населено място], общ. А., обл. Х. а до отпътуването си е живял в [населено място], обл. Х.. Посочва, че основната причина, която мотивирала решението му да напусне родината си била водещата се война в страната. М. А. И. споделя в интервюто си, че в [населено място] сраженията се водели между кюрдите и Фронт А.. Добавя, че не е, бил свидетел на сражения, но ако имало такива се укривали в палатка до близкия язовир. Нито той, нито семейството му са пострадали в следствие на военните действия. Лично към него и към семейството му не са отправяни заплахи. Военна служба трябвало да отслужи през 2012 г. Тогава се преместил в [населено място] и се оженил през 2016 г., но родителите на жена му не били съгласни с този брак и се преместил със съпругата си в [населено място], обл. Х.. Добавя, че войната довела страната до икономическа криза и безработица, като едва се изхранвали. Това била основната причина да напусне С. и да замине за Европа, за да потърси по-добро място за живот. Добавя, че е подал молба за закрила в Република България, защото тук нямало расизъм, и се спазвали човешките права. Заявява, че не е имал проблеми със сирийските власти и не е бил арестуван, съден или осъждан. Споделя, че не е членувал в политически партии или организации.

С решение № 13363 от 19.12.2024 г. , Председателя на ДАБ при МС е отказал да предостави на М. А. И. статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. Решението е връчено присъствено на 13.01. 2025г. Молителят е обжалвал административния акт пред Административен съд - [населено място]. С Решение № 1840 от 28.02.2025 г. на АС - [населено място] по адм. дело № 197/2025 г. по описа на АС - Хасково, жалбата му против Решение № 13363/19.12.2024 г. на Председателя на ДАБ при МС е отхвърлена. Съдебният акт е обжалван пред ВАС и е образувано адм. дело № 4273/2025 г. Съдът се е произнесъл с решение № 6134 от 09.06.2025 г., с което оставя в сила решението № 1840 от 28.02.2025 г. постановено от АС - Хасково. Като резултат от обжалването решение № 13363 от 19.12.2024 г. на председателя на

ДАБ към МС е влязло в сила на 09.06.2025 г.

Чуждият гражданин е подал последваща молба за международна закрила с Вх.№ КП - 04 - 4198 / 19.06.2025 г. С тази молба М. А. И. е изразил желание да му бъде предоставена международна закрила във връзка с твърдени от него ново-възникнали обстоятелства, касаещи държавата му на произход, "личното му положение и от опасения за сигурността му. След преценка на последващата молба и твърдените от М. А. И. нови обстоятелства интервюиращ орган при РПЦ - Х. е взел решение № 50 Х от 04.07.2025 г., с което последващата му молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Жалбоподателят е обжалвал това решение пред Административен съд - [населено място], който с Определение № 30458 от 17.09.2025 г., влязло в сила на 01.10.2025 г., е оставил жалбата на М. А. И., против Решение № 50 Х / 04.07.2025 г. на интервюиращ орган към Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, без разглеждане и съдебното производство по адм. д. 7480/2025 г. на Административен съд - [населено място] е прекратено.

Настоящата последваща молба с Вх.№ КП - 01 - 7770/ 04.11.2025 г. М. А. И. се явява втора по ред в нея се посочва, че след падането на режима в С. са настъпили промени, размириците продължавали и никой неможел да предвиди как ще се развият събитията. Изпитвал опасения, че ако се завърне в С., живота и свободата му ще бъдат застрашени и ще бъде подложен на тежки посегателства. С горепосочената молба чуждият гражданин отправя искане за последваща регистрация като визира, че след идването на новата власт в С. съществува реална опасност за живота му ако се завърне там.

На чужденеца е изпратено писмо с обратна разписка, с рег. № УП 34324/04.11.2025 г., с което е поканен да се яви в РПЦ - Х. за да му бъдат връчени указания относно процедурата по предварително разглеждане на последващата молба за международна закрила.

Жалбоподателя е мотивирал своята последваща молба, с факта, че семейството му успяло да се снабди с документ - Задочна заповед за арест. Чуждият гражданин е представил копие на документ с превод на български език, наименуван като Задочен заповед за арест, издадено от Министерство на правосъдието, Сирийска Арабска република, седми район на съдия – следовател, съд в Х.. С документа се твърди, че се доказвала верността на думите му и се установявало, че действително бил заплашен от сегашните управляващи, защото бил определен като издирван политик, привърженик на предния режим и бил осъден без съд и присъда, на десет години затвор заради последователите си от партията на Баас и лоялността му към режима на А. и разпространение на слухове в сайтовете на социалните мрежи.

След анализ на установените в административното производство факти и обстоятелства с обжалваното в настоящето производство Решение № 174Х/ 17.11.2025г. интервюиращият орган при ДАБ-МС е приел, че молба с рег. № КП-01-7770 от 04.11.2025 г. на ДАБ-МС не следва да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила. За да постанови решението органът е приел, че възникват и противоречия в заявеното от М. А. И. в последващата си молба и в проведеното интервю с Рег. № УП 34324 на 18.11.2024 г. в предходното производство за международна закрила. Представената „задочна заповед за арест" не може да се приеме за достоверно и релевантно ново-възникнало обстоятелство, позволяващо допускане на искането му до производство за международна закрила, като доказателство на думите му и новите опасности за живота му. А в интервюто е заявил, че основната причина поради която напуснал С. била войната, военните действия и лошото икономическо положение. Следователно тези обстоятелства които са посочени в последващата молба, немогат да се приемат като нови. От всичко това е изведено заключението, че те са заявени с единствената цел да удостоверят обстоятелства, релевантни за допускането на последващата молба до производство за международна закрила.

Интервюиращият орган се е позовал на информацията в справка с вх. № МД-02-556/13.10.2025 г. на ДМД на ДАБ на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС и е приел, че актуалното състояние в държавата на произход на молителя не предполага наличието на обстоятелства, релевантни за допускането на молбата на М. А. И. до производство за предоставяне на международна закрила, поради което е заключил, че молителят не се позовава на реални нови обстоятелства от съществено значение за личната му бежанска история, обосноваващи риск за живота и свободата му в С., които да обуславят допускането на неговата последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила.

Пред съда от страна на ответника е представена актуална справка за положението в С..

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Оспорваният акт е връчен на адресата си на 21.11.2025 г., а жалбата, въз основа на която е образувано делото, е постъпила в АССГ на 24.11.2025г. Жалбата е подадена директно до съда в преклузивния срок по чл. 84, ал.2 от ЗУБ, подадена е от надлежна страна и следователно е допустима.

Решение № 174 Х/ 17.11.2025г. е издадено от компетентен административен орган. К. Б., младши експерт в Регистрационно приемателен център (РПЦ) - [населено място], е определен за интервюиращ орган на ДАБ със Заповед № РД-05-286/13.04.2022 г. на председателя на ДАБ (л.78). Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал.1, т.1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 17.11.2025 г., 9 работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба вх. № КП - 01 - 7770 от 04.11.2025 г. на ДАБ –МС, съгласно чл. 75б, ал.1 от ЗУБ.

Решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от М. А. И. молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

В глава шеста на ЗУБ раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ, са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по

чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взима решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН, получава съдействие от адвокат (чл. 23 ЗУБ); няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл. 29а ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал. 7 ЗУБ.

Оспорваното решение съдържа мотиви, несъответстващи на предмета на обективизираното с него произнасяне на ответния интервюиращ орган на ДАБ – относно характера на молбата като последваща по § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Вместо да направи съпоставка с фактите, на които оспорваният се е позовал в предходните производства. Ответникът е разгледал по същество молбата, като е цитирал справката, изготвена от дирекция “Международна дейност” на ДАБ - МС относно актуалната ситуация в С.. В представеното с последващата молба писмено доказателство – „Задочен заповед за арест“, е записано, че лицето е издирван политик, осъден на десет години затвор и глоба от сто милиона сирийски лири за членство в партия БААС, лоялност към режима на А. и за разпространение на слухове в сайтовете на социалните мрежи. Посочена е дата на издаване на заповедта, която се уточни в съдебно заседание с помощта на присъстващият преводач от арабски език, като 21.09.2025 г., тъй като при извършеният превод на документа е била отбелязана само годината на документа. Приложеното към последващата молба писмено доказателство би могло да разкрива съществени елементи от бежанската история на сирийския гражданин, които не са преценени от компетентния орган. Изводът се налага от обстоятелството, че в производството при разглеждане на последващата молба е представено ново писмено доказателство, което не е представено при разглеждането на първата молба. Писменото доказателство е основно доказателствено средство съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ в производство, в което не се провежда лично интервю. Именното то е основна гаранция в общото производство по Глава II на Директива 2013/32/ЕС за изясняване на бежанската история на кандидата.

При спазване на процедурата, посоченото като ново доказателство, би следвало чрез провеждането на лично интервю с кандидата да се изследва снабдяването на търсещият закрила с него, както и съществуването на евентуални отделни несъответствия в бежанската история на чужденеца. Посоченото доказателство е ново и с оглед на датата му на изготвяне, не е било представено в завършилото производство по закрила и това по първата последваща молба.

Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане

тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила –разглеждането на молбата следва да продължи (чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32).

Следва да бъде съобразена и целта на производството по чл. 76б от ЗУБ, която не е да бъде преграден пътят на търсещите закрила към същата с решение по предварителната допустимост на молбата, а да се даде възможност за закрила на тези лица, които имат нови съществени данни или за страната по произход, или свързани с личното им положение – да получат своевременно разглеждане на тези заявени обстоятелства. Следва да се съобрази и че препращането на чл. 76а, от ЗУБ е към чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ – и именно, когато лицето не представи никакви доказателства, каквато не е настоящата хипотеза. Наличието на нови факти и евентуални несъответствия и противоречия с първоначалната бежанска история, каквито в случая органът е констатирал, налага изясняването им в рамките на провеждане на лично интервю.

По изложените съображения, оспореното решение следва да бъде отменено като постановено при неправилно приложение на закона – отменително основание по чл.146, т.4 АПК и преписката да се върне на органа за разглеждането на последващата молба в общо производство по ЗУБ с провеждане на лично интервю и обсъждане на новопредставените документи, обстоятелства и факти.

Водим от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 87 състав,
РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба с вх. № 29237/24.11.2025 г. на М. А. И., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., чрез адв. Т. Л. САК, срещу решение № 174 Х/17.11.2025 г. издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците последващата му молба с вх. № КП – 01-7770 от 04.11.2025 г. на ДАБ при МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

ИЗПРАЩА делото като преписка на компетентния орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за ново разглеждане и произнасяне по последваща молба с вх. № КП – 01-7770 от 04.11.2025 г., подадена от М. А. И., ЛНЧ [ЕГН], при изпълнение на задължителните указания по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: